

tensen), som nu staar sammen med Flertallet i denne Sal. Det er et ret interessant Fænomen, man her kan konstatere, nemlig at Socialdemokratiet i Virkeligheden er gaaet i Stykker paa dette Forslag, idet det ærede Medlem fra Randers har sluttet sig til Flertallet indenfor Udvalget.

Alfred Christensen: Saa længe denne Sag i Udvalget endnu befandt sig paa den foreløbige Betænkningens Stadium, forelaa der en Del Ændringsforslag fra det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og mig som Mindretal. Ved fortsatte Forhandlinger med Udvalgets Flertal lykkedes det imidlertid at samarbejde vore Standpunkter saaledes, at Forslagene et efter et faldt bort, saa vi i et og alt have sluttet os til Flertallets Forslag og ikke sluttet os dertil nølende, men sluttet os dertil i den faste Overbevisning, at det, som Flertallet her lægger frem paa Tingets Bord, er den bedste foreslaaede Løsning af Havnespørgsmaalet i Esbjerg, der nogen Sinde har været til Forhandling i Folketinget. Vi have altsaa givet vor Tilslutning med Glæde og ønske Sagen fremmet paa den hurtigste og bedste Maade.

Man vil dog se, at der er blevet staaende tilbage et Forslag stillet af os, Ændringsforslaget under Nr. 1. Om dette er at bemærke, at det er ikke i den Forstand et Realitetsforslag, at Havnen vil blive anderledes, enten det vedtages eller forkastes, det er et Redaktionsforslag, om man vil: et Etiketteforslag. Vi mene, at et Lovforslag om et Statsarbejde, et nationalt Arbejde, et Havnearbejde af den Betydning som det foreliggende, til en Værdi af henved 8 Mill. Kr., burde fremtræde i en saadan Form, at man kunde være den bekendt, og jeg mener, at den Form, hvorunder Lovforslaget er ved at forlade Folketinget, ikke er en ganske passende Form. Jeg sigter her til den udarbejdede Plan. Da Planen blev forelagt for Rigsdagen, var den en Fortsættelse af en hel Del andre Planer, Planerne fra I—IX, hvilket sidste Nummer den foreliggende Plan har. Men fra det Øjeblik, Planen, der fremtræder som Nr. IX i Lovforslaget, bliver til Lov, er den ikke mere Plan Nr. IX, men saa maa den have en Betegnelse, der tydeligere tilkendegiver, at den er Planen for Esbjergs nye Havn. Det er, hvad min ærede Kollega og jeg tilsigte at give Udtryk ved vort Ændringsforslag under Nr. 1. Vi ville have, at det paagældende Kort skal udfærdiges i en saadan Form — i

foreliggende, men med forandrede Betegnelser —, at det ikke kommer frem som et Forsøgsobjekt, men kommer frem som et endeligt og til Loven hørende Resultat. Derfor foreslaa vi, at det forsynes med Overskrift: „Hørende til Lov om Esbjerg Havns Udvidelse“, endvidere at Ordene: „Forslag IX“ udgaa, og at der dernæst sker Ændringer ved nogle Stedbetegnelser paa Kortet. Det er dog mærkeligt, at man paa et saadant Kort over Esbjerg Havn ikke kan se, hvad der er Jylland, og hvad der er Fanø. Man kan se det, hvis man er specielt kendt paa Egnen, men Kortet selv bærer ikke nogen Betegnelse derfor. Af den Grund ønske vi, at Arealsignaturen til Venstre for den vestlige krumme Streg skal betegnes som Fanø, og at den skraverede Del heraf paa Kortet skal bære Navnet Nordby, naar det dog skal være Nordby. Det er blot denne lille Ting — og jeg erkender, at det er kun et Etikettespørgsmaal —, der ligger Flertallet og os imellem. Havnen bliver lige god, og vi blive lige glade, enten Forslaget vedtages eller forkastes, men vi have ment, det vilde være taktfuldt og rigtigt, om Folketinget foretog denne Rettelse, og derfor henstille vi til det høje Ting, at der paa Kortet tilføjes disse Forklaringer, inden Arbejdet forlader denne Sal.

Der er af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) blevet talt om Østprojektet og om Vestprojektet, og der er blevet talt om, at der i denne Sag fra de lokalt interesseredes Side har været udfoldet en kraftig Agitation, og navnlig er der en bestemt navngiven Mand i Esbjerg, der har faaet Skyld for en meget kraftig Agitation for Vestprojektet. Naa, man kunde maaske sige, at den Side, hvortil det ærede Medlem fra Silkeborg hører, har saamænd heller ikke lagt Hænderne i Skødet eller Fingrene imellem i Agitationen for Østprojektet. Men deri ser jeg ikke noget skammeligt eller galt. En Mand maa agitere for sin Mening, til den trænger igennem, og en Sag skal bedømmes efter sin Værdi og ikke efter, hvem der har agiteret for den. Hvis denne navngivne Mand har agiteret for en god Havn, og hvis hans Agitation gør saa stærkt et Indtryk paa Lovgivningsmyndighederne, at det gode Projekt trænger igennem og bliver til Lov, medens det daarligere Projekt trænges tilbage og ikke bliver til Lov, har denne Mand en Fortjeneste deraf. Og da jeg er Tilhænger af Vestprojektet, som denne Mand har